

L'Orquestra Maravella va néixer l'any 1951 a Caldes de Malavella de la mà de Lluís Ferrer Puigdemont. Amb motiu de la Festa Major de Caldes, 42 anys després, es va presentar oficialment a les comarques gironines un llibre que explica la trajectòria de la formació.

L'ambaixada musical de Caldes

«Maravella Meravellosa» és el títol del llibre escrit per Matías López López

SÒNIA GENOHER
Caldes de Malavella.— L'11 de març del 1951, a dos quarts d'onze de la nit, la sala de festes del Casino Unió, de Caldes, acollia una nova formació musical. L'orquestra Maravella feia la seva presentació oficial davant el públic del seu poble. La Maravella va tocar els primers compassos de *Llicuella*, va continuar el concert amb un recull de cançons catalanes i peces de música clàssica i va acabar interpretant una recopilació de jazz, ritmes tropicals i orquestracions melòdiques. Un repertori d'allò més variat i que més tard li ha meregut la definició d'«orquestra tot terreny». El públic d'aquella nit no estava davant una formació com les que voltaven per les sales de festes de les comarques gironines en aquells moments. La Maravella era capaç de competir amb les més famoses formacions de l'Estat, dedicant-se preferentment al ball i al concert. El temps, una vegada més, ha demostrat la qualitat d'una formació que tot just despuntava.

Quaranta-dos anys després, al mateix poble que la va veure néixer, la Maravella torna a ser damunt l'escenari, aquesta vegada el de l'envelat. Enceta la vetllada amb un recull de temes de pel·lícules americanes i demostra novament la seva capacitat d'interpretar qual-sevol estil musical. A més de la música, porta també un llibre, una de les poques coses que li faltaven a la formació. L'obra, escrita per Matías López, professor universitari de Lleida, explica aquests 42 anys de trajectòria.

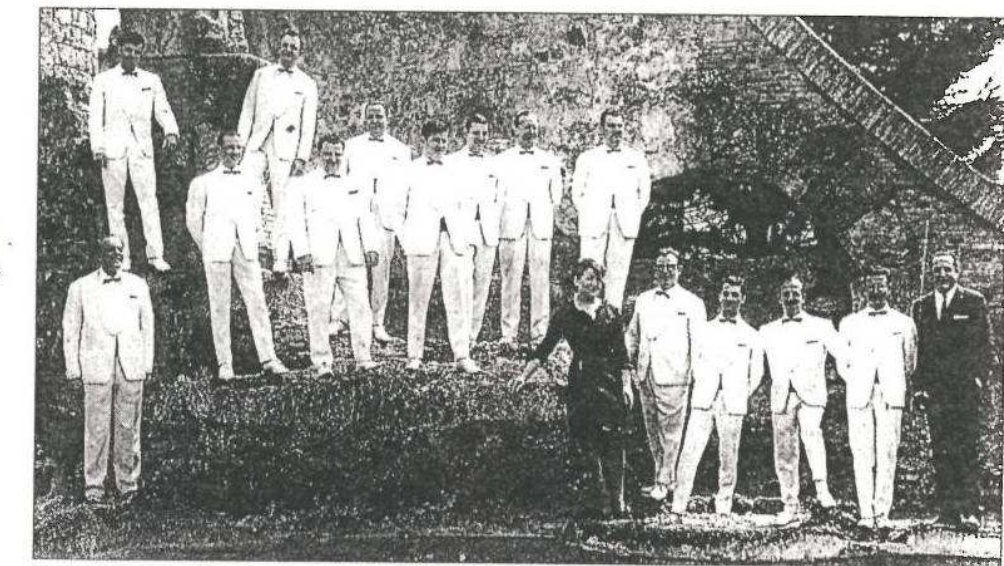
Maravella arreu d'Europa

Una de les definicions que ha rebut la Maravella és la d'«orquestra d'ambaixadors». La formació va travessar per primera vegada la frontera l'abril del 51 per actuar a la vila francesa d'Ille-sur-Têt. Com explica

Matías López en el seu llibre, «Lluís Ferrer —ànima i fundador de l'orquestra— pensava que aquesta política d'expansió a l'estranger havia de ser el que garantís l'acceptació d'una orquestra gironina al palmarès europeu pel que fa a la música de ball i de concert». La Maravella va començar a obrir-se camí i a viatjar per Europa. A més de França, ha actuat amb gran èxit i immillorable acceptació a Itàlia, Andorra, Suïssa, Alemanya, Àustria, Bèlgica, Portugal, Holanda i l'antiga Unió Soviètica, convertint-se en assídua d'aquests països. A més del seu repertori de música lleugera, peces clàssiques, música catalana, jazz i ritmes llatino-americans, ha donat a conèixer la sardana arreu on ha viatjat. La Maravella també ha actuat en els festivals més prestigiosos del continent europeu, el del Mediterrani, el d'Aranda de Duero i el de la Cançó Llatina de Gènova, i ha aparegut en diverses cadenes de televisió dels països que ha visitat i de l'Estat Espanyol, —tots la recordem en el programa *Tres Pics i repic*, de TV3. També ha estat present en manifestacions com els Sanfermines de Pamplona o el Pilar de València o el Pilar de Saragossa, sense oblidar les actuacions a les festes majors de tot Catalunya.

L'ànima de l'orquestra

Lluís Ferrer i Puigdemont era fill d'una casa de músics de Caldes de Malavella i de petit ja es va començar a interessar pel món de la música. Va rebre les primeres classes dels mestres gironins Francesc Civil i Mossèn Geli i va estudiar al Conservatori del Liceu de Barcelona. A finals del 1939 va participar amb Joan Planas i Artau i Jaume Campasol en la fundació, a Riudarenes, de l'Orquestra Melodia, que va dirigir. Posteriorment va ser director de la cobla-jazz

A dalt, la Maravella a les termes romanes de Caldes, l'any 1966. Al mig, l'orquestra tocant a Berlín, l'any 1958. A baix, un cartell amb la primera formació, al 1951, i un altre amb l'actual.

Unió Farnense i la cobla-orquestra Els Montgrins. Però Ferrer tenia una altra aspiració. Com explica Matías López en el seu llibre, Ferrer volia aconseguir una certa modernització dels models vigents: poten-

ciar els instruments de metall i donar més protagonisme al músic-cantant, millorar els equips de so d'acord amb les noves combinacions instrumentals, renovar la indumentària dels músics, ajustar-la a un con-

cepte més global d'espectacle i modificar la disposició dels artistes sobre l'escenari. Ferrer pretenia formar una orquestra de música lleugera capaç de projectar-se internacionalment. Va aconseguir tot el que

s'havia proposat. Després de la seva mort l'orquestra va anar canviant de directors fins que va entrar-hi Antoni Mas, que encara ho és i que li ha donat un non impuls mantenint la qualitat que la caracteritza.